

Л е н а. (Решително) Не! Ще почакаме да се поуспокои. Когато той размисли — ще се убеди, че не е правъ. И тогава...

За х а р и н а. Какво тогава?

Л е н а. Надвечеръ ние двама ще идемъ при него въ кжщи. Азъ ще му напомня онова, което Той не му каза, защото то е истинското падение. О, това, което знамъ за него... Ще му припомня цѣлия неговъ животъ—И ще видишъ! Ще видишъ, може ли да бжде тъй несправедливъ... Никой не знай това, което азъ знамъ.

За х а р и н а. Сестро, спасителко!

Л е н а. (Увлѣчена). Азъ ще разбия моя животъ, но и той нѣма да бжде това, което е... Рина, азъ чувствувамъ голѣма отговорность предъ тебе. Защото... Защото не знаешъ...

За х а р и н а. И не искамъ да знамъ, щомъ то ще ти струва бедствие.

Л е н а. Не, ти ще го научишъ. Азъ трѣба да ти кажа всичко. Ти ще го чуешъ предъ неговитѣ очи... Азъ нѣма да те оставя, каквото да стане съ мене. Азъ съмъ длъжна...

За х а р и н а. Колко си добра!..

Л е н а. Азъ нѣма да живѣя, ако не те изведа отъ тая гибель.

За х а р и н а. Не, ти не бива.... Ти нѣма защо... Христки е добъръ.

Л е н а. Да, азъ почвамъ да разбирамъ, колко моя мжжъ е добъръ!... И колко азъ... благодарница.... Азъ се убедихъ, кол-